

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 14/2013-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. januára 2014 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť MUDr. Z. Š., zastúpeného advokátom JUDr. Tiborom Šafárikom, Advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 8/2003 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 8/2003 v období od rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. I. ÚS 379/08-33 zo 17. augusta 2009 p o r u š i l základné právo MUDr. Z. Š. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. MUDr. Z. Š. p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Bratislava I p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. MUDr. Z. Š. p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 407,55 € (slovom štyristosedem eur a päťdesiatpäť centov), ktoré j e Okresný súd Bratislava I

p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho advokáta JUDr. Tibora Šafárika, Advokátska kancelária, Štúrova 20, Košice, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 14/2013-8 zo 16. januára 2013 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť MUDr. Z. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 8/2003 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 379/08-33 zo 17. augusta 2009 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti vyplynulo, že *«Okresný súd koná o žalobe na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva v spore, v ktorom je sťažovateľ žalobcom.*

Žaloba bola podaná v roku 2003. Do dnešného dňa nebol vynesený ani prvostupňový rozsudok.

Z dôvodu rovnakého ako teraz bolo toto konanie predmetom prieskumu Ústavného súdu už v roku 2008. Nálezom I. ÚS 379/08 bolo porušenie základného práva konštatované spolu s ostatnými výrokmi. Druhým z nich bol príkaz konať v ďalšom postupe bez zbytočných prietáhov. Účastník nie je pravdaže povolaný k tomu, aby predkladal svoje názory na zachovanie primeraného tempa konania. Aj keď sú naporúdzi každému objektívne rozmyšľajúcemu, nezaujima ho „cesta“, ale výsledok rešpektovania uvedeného príkazu. Predsa však stojí za zmienku skrátenie lehôt pri pohybe spisu pri zneužívaní procesných oprávnení protistranou, ako aj napríklad využitie § 118 ods. 2 O. s. p., ktoré by v tomto štádiu konania s veľkou pravdepodobnosťou usmernilo účastníkov v súlade s jeho účelom.

Kritériá resp. obsah kritérií zvažovaný pri posudzovaní, či k zbytočným prietahom v konaní došlo alebo nie, sa nezmenili: spor nezmenil svoju povahu, ani sa neskomplikoval. Patrí doslova k jednoduchým po stránke právnickej a veľmi mierne náročným po stránke skutkovej. I v tej sa nakoniec súd opiera o posudky.

Žalobca sa vzhľadom na eminentný záujem na ukončení sporu nedopustil ničoho, čo by konanie zdržalo.

Objektívnym záverom teda je, že je to súd konajúci v prvom stupni (hoci s „prispením“ súdu odvolacieho), ktorý koná v rozpore s § 6, 100 ods. 1 O. s. p. a tým aj so základným právom, chráneným čl. 48 ods. 2 Ústavy SR. ...

Už v pôvodnej sťažnosti bolo uvedené a ústavným súdom v náleze akcentované, aké dôsledky spôsobuje sťažovateľovi stav právnej neistoty, v ktorej sa vinou súdu nachádza. Nech lekár, svedomitý a zodpovedný, pracuje na akomkoľvek poste, musí zákonite jeho dispozície ovplyvňovať negatívne spolubývajúca spoluvlastníčka so záľubou v konfliktoch a hašterení. Nakoniec jej „pohotovosť“ k týmto manierom dosvedčujú nezmyselné vyjadrenia a podania. Bez rozhodnutia súdu odmieta z bytu odísť, hoci vlastní ďalšie dva. Jej povahu isteže súd nezavinil, zavinil však, že neplní úlohu, pre ktorú v podstate existuje.

S poukazom na čl. 48 ods. 2, 127 ods. 3 Ústavy SR a § 36 ods. 2 Zákona o Ústavnom súde navrhujem vyniesť tento nález:

1. Okresný súd Bratislava I v období po 17. auguste 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. 7C 8/2003 porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

2. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie v sume 3000,- EUR.

3. Ústavný súd priznáva sťažovateľovi právo na náhradu trov právneho zastúpenia.

Návrh na prikázanie konať bez zbytočných prietahov podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy nie je podaný z dôvodu, že táto povinnosť bola súdu uložená nálezom zo 17. 8. 2009 č. I. ÚS 379/08.».

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedníčkou, listom sp. zn. Spr 3189/2013

z 27. augusta 2013 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 11. septembra 2013.

3.1 Podpredsedníčka okresného súdu popísala chronologický prehľad úkonov vykonaných okresným súdom v danej veci v napadnutom období a uviedla tieto relevantné skutočnosti:

«... dovoľujem si Vám v úvode môjho vyjadrenia ku konaniu vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C 8/2003 oznámiť, že netrvám na ústnom prejednávaní doručenej ústavnej sťažnosti. Súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z..., Ústavný súd Slovenskej republiky upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

... Podľa ust. § 29 ods. 3 zákona Národnej rady SR č. 38/1993 Z. z..., si Vám dovoľujem oznámiť, nasledovné stanovisko:

... Sťažovateľ žiada Ústavný súd Slovenskej republiky, aby vyniesol nález, ktorým by skonštatoval, že Okresný súd Bratislava I v období po 17. 08. 2009 v konaní vedenom pod sp. zn. 7C 8/2003 porušil základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Avšak s poukázaním na vykonané šetrenie plynulosti konania je potrebné konštatovať, že zákonná sudkyňa postupovala vo veci v súlade s Občianskym súdnym poriadkom a vo veci priebežne konala.

Vzhľadom na uvedené, prosím Ústavný súd Slovenskej republiky aby uvedení skutočnosť zbral do úvahy a sťažnosti sťažovateľa MUDr. Z. Š. nevyhovel.

Konečné rozhodnutie ponechávam na zváženie Ústavnému súdu Slovenskej republiky.“

3.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom podaní k vyjadreniu okresného súdu uviedol:

«V označenej veci... oznamujem, že súhlasím s konaním bez ústneho pojednávania.

Na vyjadrenie okresného súdu považujem za potrebné odpovedať: Chronológia úkonov súdu, ale predovšetkým ich obsah a účel vykazujú znaky úplnej straty orientácie v sporoch tohto druhu (procesné postupy na mysli nemám). V súdnej praxi je notoriou, že hodnota podielu sa nezisťuje s príspevom znalca, ale trhovým „odhadom“, ktorý je –

s pomocou realitných kancelárií, ktoré zdanlivo zbytočne súd oslovil - celkom v rukách súdu. Celé konanie bolo poznačené problémami so znalcami (absolútne zbytočnými), pričom osobitne neefektívnosť postupu súdu dokumentuje „... pokyn sudkyne na realizáciu pokynu sudcu...“!

Zodpovedá pravde, že v dôsledku typickej „únavy zo sporu“ bez solídnej perspektívy (ani jeden rozsudok za desať rokov) sťažovateľ volil cestu premrštenej výšky výplaty, obetujúc ju v záujme klľudu v pokročilom veku. Skončenie veci nemá vplyv ani na posudzovanie veci z namietnutých hľadísk, ani na poskytnutie primeraného zadosťučinenia (IV. ÚS 28/03 a iné).

Postup „... v súlade s OSP a priebežné konanie...“ vo veci by nemali za následok takéto prietahy v takejto jednoduchkej kauze.

Európsky súd pre ľudské práva vo veci Appicella vs. Taliansko stanovil hodnotenie zbytočných prietahov v konaní nie podľa „výpočtu“ ich etáp, ale podľa celkovej dĺžky konania. Keďže súd sa ani po predchádzajúcom náleze nevyhol porušovaniu základného práva podľa namietaných ustanovení, ktoré ich zaručujú, mal sťažovateľ i v ďalšej etape postavenie obete. Preto mu patrí požadované primerané zadosťučinenie.

Trovy právneho zastupovania predstavujú odmenu za tri úkony...»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 7 C 8/2003, najmä v období od rozhodnutia ústavného súdu č. k. I. ÚS 379/08-33 zo 17. augusta 2009:

Sťažovateľ je navrhovateľom na okresnom súde vo veci sp. zn. 7 C 8/2003 o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, ktoré je vedené okresným súdom od 15. januára 2003. ...

Dňa 17. augusta 2009 ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 379/08-33 vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 8/2003, okresnému súdu prikázal konať bez zbytočných prietáhov a sťažovateľovi priznal finančné zadost'učinenie v sume 2 000 €, ako aj trovy právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Nález bol okresnému súdu doručený 25. septembra 2009.

Dňa 4. septembra 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 3. december 2009.

Dňa 18. septembra 2009 okresný súd vyzval účastníkov konania, aby v určenej lehote oznámili, aké majú návrhy na doplnenie dokazovania.

Dňa 23. septembra 2009 predsedníčka okresného súdu písomne požiadala konajúcich sudcov v napadnutom konaní, aby postupovali bez zbytočných prietáhov.

Dňa 28. októbra 2009 okresný súd uznesením č. k. 7 C 8/2003-242 nepriznal znalcovi Ing. M. P. odmenu za vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 3. decembra 2009 sa uskutočnilo ústne pojednávanie, ktoré bolo odročené na 18. marec 2010.

Dňa 9. decembra 2009 okresný súd vyzval štyri realitné kancelárie, aby v určenej lehote oznámili, „*aká je v súčasnosti všeobecná trhová cena 2-izbového bytu v centre Bratislavy*“.

V dňoch 22. a 23. decembra 2009 tri realitné kancelárie reagovali na uvedenú výzvu okresného súdu.

Dňa 5. januára 2010 znalec Ing. M. P. podal odvolanie proti uzneseniu č. k. 7 C 8/2003-242.

Dňa 15. januára 2010 okresný súd vyzval Atrhur Real Estate, s. r. o., aby v určenej lehote oznámila, „*aká je v súčasnosti všeobecná trhová cena 2-izbového bytu v centre Bratislavy*“.

Dňa 16. marca 2010 aj ďalšia realitná kancelária reagovala na výzvu okresného súdu.

Dňa 18. marca 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 24. jún 2010.

Dňa 15. apríla 2010 sťažovateľ doložil do spisu „*aktuálne výpisy z listov vlastníctva*“.

Dňa 19. apríla 2010 okresný súd vyzval sťažovateľa, aby preukázal svoju solventnosť v prípade úspechu v konaní.

Dňa 20. apríla 2010 okresný súd uznesením č. k. 7 C 8/2003-281 pripustil do konania L. B. namiesto dovtedajšieho odporcu v 2. rade M. M.

Dňa 24. júna 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 27. september 2010.

Dňa 24. júna 2010 a 13. júla 2010 okresný súd zisťoval trvalý pobyt M. M.

Dňa 16. júla 2010 bol okresnému súdu oznámený trvalý pobyt M. M.

Dňa 27. septembra 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 29. november 2010.

Dňa 28. septembra 2010 okresný súd vyzval päť realitných kancelárií, aby v určenej lehote oznámili, „*aká je v súčasnosti všeobecná trhová cena 2-izbového bytu v centre Bratislavy*“.

V dňoch 7. októbra 2010 – 11. novembra 2010 tri realitné kancelárie reagovali na uvedenú výzvu okresného súdu.

Dňa 29. novembra 2010 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito s tým, že „*vo veci bude ustanovený kontrolný znalec na ustálenie ceny predmetu sporu*“.

Dňa 3. decembra 2010 okresný súd (vyšší súdny úradník) uznesením č. k. 7 C 8/2003-355 nariadil vo veci kontrolné znalecké dokazovanie, pričom na vypracovanie znaleckého posudku uložil lehotu 60 dní odo dňa doručenia spisu znalcomi.

Dňa 20. decembra 2010 sťažovateľ navrhol doplniť uznesenie č. k. 7 C 8/2003-355, pretože „*nezodpovedá celému predmetu konania*“.

Dňa 3. februára 2011 okresný súd (vyšší súdny úradník) uznesením č. k. 7 C 8/2003-361 doplnil svoje uznesenie č. k. 7 C 8/2003-355.

Dňa 28. marca 2011 odporkyňa JUDr. J. M. podala odvolanie proti uzneseniu č. k. 7 C 8/2003-361.

Dňa 6. apríla 2011 bolo uvedené odvolanie doručené sťažovateľovi, aby sa k nemu mohol vyjadriť.

Dňa 21. apríla 2011 sa sťažovateľ vyjadril k odvolaniu.

Dňa 28. júna 2011 bol spis predložený Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), aby rozhodol o odvolaní JUDr. J. M.

Dňa 26. októbra 2011 krajský súd vrátil spis okresnému súdu „*ako nesprávne predložený odvolaciemu súdu*“.

Dňa 17. januára 2012 okresný súd (zákonná sudkyňa) uznesením č. k. 7 C 8/2003-379 doplnil svoje uznesenie č. k. 7 C 8/2003-355.

Dňa 17. februára 2012 odporkyňa JUDr. J. M. podala odvolanie proti uzneseniu č. k. 7 C 8/2003-379.

Dňa 29. februára 2012 bolo uvedené odvolanie doručené sťažovateľovi, aby sa k nemu mohol vyjadriť.

Dňa 9. mája 2012 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o ostatnom odvolaní JUDr. J. M.

Dňa 30. mája 2012 krajský súd uznesením č. k. 2 Co 140/2012-388 odvolanie JUDr. J. M. odmietol najmä preto, že „*napadnuté uznesenie je rozhodnutím, proti ktorému odvolanie nie je prípustné*“.

Dňa 27. júna 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 9. januára 2013 bol spis zaslaný znalcovi Ing. I. J., aby vypracoval kontrolný znalecký posudok v lehote 60 dní.

Dňa 18. februára 2013 a 5. apríla 2013 znalec Ing. I. J. informoval súd „*o rozpracovanosti znaleckého posudku č. 3/2013*“.

Dňa 14. mája 2013 sťažovateľ zobral svoj predmetný žalobný návrh späť. V rovnaký deň odporkyňa JUDr. J. M. okresnému súdu oznámila, že súhlasí so späťvzatím návrhu.

Dňa 3. júna 2013 okresný súd vyzval všetkých odporcov oznámiť, či súhlasia so späťvzatím návrhu.

Dňa 15. júna 2013 okresný súd uznesením č. k. 7 C 8/2003-407 konanie zastavil.

Dňa 29. júna 2013 znalec Ing. I. J. podal okresnému súdu rozpracovaný znalecký posudok a vrátil spis.

Dňa 16. augusta 2013 okresný súd uznesením č. k. 7 C 8/2003-464 priznal znalcovi odmenu za vypracovanie znaleckého posudku.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 8/2003 v období po rozhodnutí ústavného súdu č. k. I. ÚS 379/08-33 zo 17. augusta 2009 opakovane dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci)

v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosti veci, ústavný súd – rovnako ako v náleze sp. zn. I. ÚS 379/08 – konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania ani v napadnutom období nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci. Napokon ani podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení ani v súčasnosti nepoukázala na skutkovú alebo právnu zložitost' predmetnej veci.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu významnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jeho ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom. Dĺžka napadnutého konania teda nebola vyvolaná správaním sťažovateľa.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a predovšetkým poukazuje na to, že celkové trvanie posudzovaného konania viac ako 10 rokov (od 15. januára 2003 do 15. júna 2013) na súde prvého stupňa bez meritórneho rozhodnutia je už samo osebe celkom jednoznačne neprimerané.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Na okresnom súde v posudzovanom období od 6. apríla 2011 do 26. októbra 2011 minimálne polroka nebolo konanie efektívne, pretože v tomto období boli úkony okresného súdu bezvýznamné, keďže po predložení spisu krajskému súde, tento bol vrátený „ako nesprávne predložený odvolaciemu súde“. Okrem toho okresný súd bol aj bez akýchkoľvek zákonných alebo iných dôvodov nečinný v období od 27. júna 2012 do 9. januára 2013, teda ďalší pol rok neboli vykonané úkony smerujúce k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ počas napadnutého súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobia

nečinnosti, resp. neefektívnej činnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prietahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Vzhľadom na uvedenú opakovanú nečinnosť okresného súdu ústavný súd konštatuje, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, ktoré neboli spôsobené zložitou veci ani správaním účastníkov konania, ale v dôsledku postupu okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. Vzhľadom na to, že ústavný súd už nálezom č. k. I. ÚS 379/08-33 prikázal okresnému súdu v danej veci konať bez zbytočných prietahov a pretože 15. júna 2013 došlo k zastaveniu napadnutého konania, neprichádzalo do úvahy v okolnostiach danej veci rozhodnutie podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie v sume 3 000 € najmä preto, že okresný súd opakovane „*spôsobuje sťažovateľovi stav právnej neistoty*“.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľa. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti a s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľa, najmä na skutočnosť, že ústavný súd už prikázal okresnému súdu konať v danej veci bez zbytočných prietahov, považuje za primerané v sume 1 000 €. Ústavný súd pritom prihliadol aj na to, že vec bola po podaní ústavnej sťažnosti v dôsledku späťvzatia návrhu zastavená.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a spísanie ústavnej sťažnosti z 2. mája 2012 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 11. septembra 2013). Za dva úkony vykonané v roku 2012 patrí odmena v sume dvakrát po 127,16 € a režijný paušál dvakrát po 7,63 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2013 patrí odmena 130,16 € a režijný paušál 7,81 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľa predstavujú celkove sumu 407,55 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľa rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. januára 2014